

U S T A W A

z dnia.....

o kompatybilności elektromagnetycznej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa warunki zachowania przez urządzenie, w tym aparaturę, instalację stacjonarną, komponent oraz instalację ruchomą, zdolności do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych, zwane dalej „kompatybilnością elektromagnetyczną”, oraz procedury oceny zgodności takiego urządzenia z następującymi wymaganiami:

- 1) niewywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innego urządzenia występującego w tym środowisku oraz
 - 2) posiadania wymaganej odporności na zaburzenia elektromagnetyczne
- zwanymi dalej „zasadniczymi wymaganiami”.

Art. 2. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.²⁾).

Art. 3. Wymagania, o którym mowa w art. 1 pkt 2, nie stosuje się do przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach.

Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń, które:

- 1) nie są zdolne do wywoływania w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innych urządzeń występujących w tym środowisku oraz
- 2) są odporne na zaburzenia elektromagnetyczne występujące zwykle podczas ich używania zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 5. Przepisów ustawy nie stosuje się także do:

- 1) telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, w rozumieniu przepisów Prawa telekomunikacyjnego, które nie wykorzystują widma fal radiowych i są przeznaczone do dołączania do zakończeń publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) odbiorczych części urządzeń radiowych oraz urządzeń radiowych nadawczych i nadawczo-odbiorczych;
- 3) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym także zestawów części do montażu urządzeń oraz urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów na własne potrzeby w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 4) urządzeń telekomunikacyjnych, w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego, przeznaczonych do używania wyłącznie przez:
 - a) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – na własne potrzeby,
 - b) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w sieci

- telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- c) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – w czasie pobytu,
 - d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego – na własne potrzeby,
 - e) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – na własne potrzeby,
 - f) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swoje siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,
 - g) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – na własne potrzeby,
 - h) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzą w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – na własne potrzeby;
- 5) wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z późn. zm.³⁾);

- 6) pojazdów w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.⁴⁾);
- 7) produktów lotniczych, części i wyposażenia w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (Dz.Urz. UE L 240 z 7.09.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 07, str. 30).

Art. 6. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) aparatura – każdy gotowy wyrób lub zespół wyrobów, które są dostępne w obrocie jako odrębne jednostki funkcjonalne przeznaczone do używania lub do montażu przez użytkownika oraz zdolne do wywoływania zaburzeń elektromagnetycznych lub podatne na nie;
- 2) instalacja ruchoma – połączenie kilku rodzajów aparatury albo połączenie aparatury i innych wyrobów, którego przeznaczeniem jest używanie w różnych lokalizacjach;
- 3) instalacja stacjonarna – połączenie kilku rodzajów aparatury albo połączenie aparatury i innych wyrobów, którego przeznaczeniem jest używanie w określonej i stałej lokalizacji;
- 4) komponent – wyrób o różnym stopniu złożoności przeznaczony do montażu w aparaturze przez użytkownika, który może wytwarzać zaburzenia elektromagnetyczne lub na którego działanie takie zaburzenia mogą mieć wpływ;
- 5) odporność na zaburzenia elektromagnetyczne – zdolność urządzeń do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zaburzeń elektromagnetycznych;

- 6) oznakowanie CE – oznakowanie potwierdzające zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami po dokonaniu oceny zgodności;
- 7) środowisko elektromagnetyczne – zespół zjawisk elektromagnetycznych występujących w danym miejscu;
- 8) zaburzenie elektromagnetyczne – dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania urządzeń albo niekorzystnie wpłynąć na materię ożywioną i nieożywioną.

Art. 7. Do komponentu oraz instalacji ruchomej stosuje się przepisy ustawy dotyczące aparatury.

Rozdział 2

Procedury oceny zgodności

Art. 8. Aparatura oraz instalacja stacjonarna przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami.

Art. 9. 1. Oceny zgodności dokonuje producent lub jego upoważniony przedstawiciel.

2. Domniemywa się, że aparatura spełnia zasadnicze wymagania, jeżeli jest zgodna z normami zharmonizowanymi.

3. Ocenę zgodności aparatury przeprowadza się dla wszystkich warunków działania tej aparatury, do jakich jest ona przeznaczona.

4. W przypadku aparatury, która może być wytwarzana i używana w różnych konfiguracjach, ocenę zgodności aparatury przeprowadza się dla wszystkich reprezentatywnych konfiguracji zgodnych z przeznaczeniem aparatury.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wystarczające jest przeprowadzenie oceny zgodności aparatury w konfiguracji dającej największy poziom zaburzeń elektromagnetycznych i konfiguracji wykazującej najmniejszą odporność na działanie takich zaburzeń.

Art. 10. 1. Producent sporządza dokumentację techniczną obejmującą proces projektowania i produkcji aparatury, potwierdzającą jej zgodność z zasadniczymi wymaganiami.

2. Dokumentacja techniczna, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) opis aparatury zawierający informacje umożliwiające jednoznaczną jej identyfikację;
- 2) dowody zgodności z zastosowanymi w całości lub częściowo normami zharmonizowanymi, o ile takie normy istnieją;
- 3) opis działań podjętych w celu zapewnienia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli producent nie zastosował norm zharmonizowanych albo zastosował je częściowo, a w szczególności:
 - a) wyjaśnienie podjętych działań,
 - b) wyniki obliczeń związanych z projektem aparatury,
 - c) opis przeprowadzonych badań lub testów oraz ich wyniki.

3. Do dokumentacji dołącza się oświadczenie, o którym mowa w art. 11 ust. 4, jeżeli w ocenie zgodności brała udział jednostka notyfikowana w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności.

Art. 11. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel może poddać aparaturę ocenie zgodności z udziałem jednostki notyfikowanej, autoryzowanej przez ministra właściwego do spraw łączności, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przekazuje jednostce notyfikowanej dokumentację techniczną, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz wskazuje aspekty techniczne dowodzące spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań, które powinny być ocenione przez tę jednostkę.

3. Jednostka notyfikowana dokonuje analizy przekazanej dokumentacji technicznej w zakresie, o którym mowa w ust. 2, i ocenia, czy wykazuje

ona w sposób prawidłowy zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami w tym zakresie.

4. W przypadku potwierdzenia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami jednostka notyfikowana wydaje producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi oświadczenie potwierdzające zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami oraz wskazujące zasadnicze wymagania, które były przedmiotem oceny.

Art. 12. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, przed wprowadzeniem aparatury do obrotu lub oddaniem do użytku, potwierdza zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami przez wystawienie deklaracji zgodności oraz umieszczenie na aparaturze oznakowania CE.

Art. 13. Deklaracja zgodności, o której mowa w art. 12, zawiera w szczególności:

- 1) informacje o zgodności aparatury z dyrektywą 2004/108/WE;
- 2) opis aparatury zawierający informacje umożliwiające jej jednoznaczną identyfikację;
- 3) firmę, siedzibę i adres producenta oraz jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli taki występuje;
- 4) wskazanie datowanych wersji norm zharmonizowanych, na podstawie których deklarowana jest zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami oraz informacje o innych działaniach zastosowanych w celu zapewnienia zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli były stosowane;
- 5) datę wystawienia deklaracji;
- 6) imię i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do wystawiania deklaracji.

Art. 14. 1. Oznakowanie CE, o którym mowa w art. 12, umieszcza się na aparaturze albo jej tablicy znamionowej w sposób czytelny i trwały, a w przypadku braku takiej możliwości:

- 1) na opakowaniu aparatury, jeżeli takie istnieje, i w instrukcji obsługi lub

2) w dokumencie gwarancyjnym dołączonym do aparatury.

2. Oprócz oznakowania CE mogą być umieszczone na aparaturze inne znaki, pod warunkiem że nie zmniejszą widoczności i czytelności oznakowania CE oraz nie będą wprowadzać w błąd co do znaczenia i formy oznakowania CE.

3. Oznakowanie CE oznacza także zgodność aparatury z innymi przepisami wymagającymi oznakowania CE, jeżeli oznakowana aparatura takim przepisom podlega.

4. Wzór oznakowania CE określa załącznik do ustawy.

Art. 15. 1. Na aparaturze albo jej tablicy znamionowej w sposób czytelny i trwały, a w przypadku braku takiej możliwości:

1) na opakowaniu aparatury, jeżeli takie istnieje, i w instrukcji obsługi lub

2) w dokumencie gwarancyjnym dołączonym do aparatury
– umieszcza się nazwę, partię oraz numer seryjny lub inne informacje pozwalające na jej identyfikację.

2. Do aparatury dołącza się informację o firmie, siedzibie i adresie producenta oraz, jeżeli nie ma on siedziby w Unii Europejskiej, o firmie, siedzibie i adresie jego upoważnionego przedstawiciela lub osoby mającej siedzibę w Unii Europejskiej, odpowiedzialnej za wprowadzenie danej aparatury do obrotu w Unii Europejskiej.

3. Producent dołącza informacje w sprawie środków ostrożności, jakie należy podjąć podczas montowania, instalacji, konserwacji i używania aparatury, w celu zapewnienia spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań.

4. Jeżeli używanie aparatury na terenie zabudowy mieszkaniowej nie zapewnia jej zgodności z zasadniczymi wymaganiami, wówczas producent dołącza wskazanie ograniczeń w jej używaniu wraz z wykazem norm zharmonizowanych właściwych dla tego rodzaju aparatury oraz umieszcza odpowiednią informację na opakowaniu, jeżeli takie istnieje.

5. Informacje, o których mowa w ust. 1-4, oraz inne informacje niezbędne do używania aparatury zgodnie z przeznaczeniem zamieszcza się w instrukcji obsługi.

Art. 16. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel jest obowiązany udostępnić do celów kontrolnych, przez okres 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza aparatury, deklarację zgodności oraz dokumentację techniczną.

2. Jeżeli producent nie ma siedziby w Unii Europejskiej i nie ma upoważnionego przedstawiciela, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na osobie odpowiedzialnej za wprowadzenie aparatury do obrotu w Unii Europejskiej.

Art. 17. 1. Wykonawca instalacji stacjonarnej dokonuje oceny zgodności tej instalacji przed oddaniem jej do użytku; art. 9 ust. 2-5 oraz art. 11 stosuje się odpowiednio.

2. Wykonawcą jest ten, kto dokonał połączenia instalacji w sposób zapewniający spełnianie jej funkcji zgodne z przeznaczeniem przed oddaniem jej do użytku. Za wykonawcę uważa się także każdego, kto dokonał ostatniej modyfikacji w tej instalacji.

3. Aparatura przeznaczona wyłącznie do zamontowania w instalacji stacjonarnej i niedostępna w obrocie jako samodzielny wyrób podlega ocenie zgodności wraz z instalacją stacjonarną, do której została wmontowana. Do takiej aparatury nie stosuje się przepisu art. 12.

4. Do instalacji stacjonarnej dołącza się dokumentację techniczną zawierającą:

- 1) opis i schemat instalacji;
- 2) informacje o wynikach przeprowadzonych badań zgodności instalacji z zasadniczymi wymaganiami;
- 3) informacje o sposobie postępowania w trakcie montażu instalacji, w tym wchodzącej w jej skład aparatury, zapewniającym zachowanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami;
- 4) instrukcję używania i konserwacji instalacji;
- 5) informacje pozwalające na identyfikację wykonawcy instalacji oraz producenta aparatury stanowiącej stałe wyposażenie instalacji;

6) informacje, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2.

Art. 18. 1. Wykonawca instalacji stacjonarnej przekazuje ją właścicielowi lub użytkownikowi wraz z dokumentacją techniczną, o której mowa w art. 17 ust. 4.

2. Właściciel lub użytkownik instalacji stacjonarnej jest obowiązany do:

- 1) utrzymywania jej w stanie zapewniającym zgodność z zasadniczymi wymaganiami;
- 2) przechowywania, a w razie potrzeby aktualizowania, i udostępniania do celów kontrolnych dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4, przez cały okres używania tej instalacji.

Art. 19. 1. Dopuszcza się wystawianie na targach, wystawach i pokazach urządzeń podlegających obowiązkowej ocenie zgodności bez deklaracji zgodności i oznakowania CE, w celu prezentacji ich działania, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani oddane do użytku do czasu przeprowadzenia oceny zgodności.

2. Prezentacja działania urządzenia, o której mowa w ust. 1, jest możliwa pod warunkiem przedsięwzięcia środków zabezpieczających przed powstawaniem zaburzeń elektromagnetycznych.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawach kompatybilności elektromagnetycznej

Art. 20. Organem właściwym w sprawach kompatybilności elektromagnetycznej jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE”, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych regulujących uprawnienia innych organów.

Art. 21. 1. Prezes UKE jest organem uprawnionym do przeprowadzania kontroli spełniania przez urządzenie wymagań dotyczących kompatybilności

elektromagnetycznej, jako organ wyspecjalizowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

2. Do zadań Prezesa UKE należy:

- 1) wyjaśnianie niezgodności oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 4;
- 2) kontrola przechowywania i aktualizacji dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4;
- 3) kontrola spełniania warunków, o których mowa w art. 19.

Art. 22. Do przeprowadzania kontroli w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 1, oraz do postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku urządzenia niezgodnego z zasadniczymi i innymi wymaganiami stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności oraz ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 23. Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 21 ust. 1, Prezes UKE stwierdzi niezgodność oświadczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 4, ze stanem faktycznym, przekazuje wyniki kontroli ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu podjęcia działań zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 24. 1. Do kontroli przechowywania oraz aktualizacji dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 17 ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Jeżeli w wyniku kontroli Prezes UKE stwierdzi, że właściciel lub użytkownik instalacji stacjonarnej nie spełnił obowiązku, o którym mowa w art. 18 ust. 2 pkt 2, może wezwać w określonym terminie do dostarczenia dokumentacji technicznej spełniającej wymogi, o których mowa w ustawie.

3. W przypadku niedostarczenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE może wydać decyzję zakazującą właścicielowi lub użytkownikowi używania instalacji stacjonarnej, do czasu dostarczenia dokumentacji, biorąc pod uwagę stopień uchybienia wymogom dotyczącym tej dokumentacji.

Art. 25. Jeżeli:

1) działanie urządzenia wystawianego na targach, wystawach i pokazach może wywołać zaburzenia elektromagnetyczne lub

2) brak jest informacji, o której mowa w art. 19 ust. 1

– Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje wystawcy wstrzymanie prezentacji. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 26. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5 ustawy o systemie oceny zgodności, w stosunku do urządzeń niespełniających zasadniczych wymagań, Prezes UKE przekazuje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informację o jej wydaniu wraz z podaniem, czy brak zgodności jest spowodowany:

1) niespełnieniem zasadniczych wymagań, jeżeli urządzenie nie jest zgodne z normami zharmonizowanymi;

2) niewłaściwym stosowaniem norm zharmonizowanych;

3) brakiem odpowiednich norm zharmonizowanych.

2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z art. 44 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 27. W zakresie urządzeń przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych, zadania, o których mowa w art. 21-26, wykonuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 28. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.⁶⁾) dotychczasową treść art. 117a oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem właściwym w sprawach określonych w ustawie z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wymagania, jakim powinny odpowiadać urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe;”;

2) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) aparatura – aparatura w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”;

b) uchyla się pkt 16 i 24,

c) pkt 40 otrzymuje brzmienie:

„40) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej, które:

- a) zagraża funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub służby radiokomunikacyjnej używanej stale lub czasowo w celu zapewnienia ochrony życia ludzkiego lub mienia lub
 - b) w sposób poważny pogarsza, utrudnia lub w sposób powtarzający się przerywa wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;”
 - d) uchyla się pkt 51;
- 3) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:
- „c) mogą być chronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej;”;
- 4) w dziale VI tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
- „Wymagania dla telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych”;
- 5) art. 152 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 152. Do wymagań, w tym wymagań dotyczących ekspozycji na targach, wystawach i pokazach, dla telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, a także kontroli tych urządzeń w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.²⁾) oraz ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej.”;
- 6) w art. 153 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) kompatybilności elektromagnetycznej w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia.”;
- 7) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku telekomunikacyjne urządzenie końcowe lub urządzenie radiowe jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących tego urządzenia, jego przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jego zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

8) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami bez deklaracji zgodności i oznakowania znakiem zgodności w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani przekazane do używania do czasu przeprowadzenia oceny zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami.”;

9) uchyla się art. 157;

10) w art. 158 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku telekomunikacyjne urządzenia końcowe lub urządzenia radiowe jest obowiązany udostępniać, do celów kontrolnych, dokumentację związaną z oceną zgodności przez okres co najmniej 10 lat od dnia wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia.”;

11) w art. 200:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym

telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5-7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej.”;

12) art. 204 otrzymuje brzmienie:

„Art. 204. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może wydać decyzję o:

- 1) czasowym wstrzymaniu używania urządzenia wytwarzającego zaburzenia elektromagnetyczne;
- 2) zmianie sposobu używania urządzenia;
- 3) zastosowaniu środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) postanowić o czasowym zajęciu urządzenia w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn zakłóceń.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Prezes UKE może uzależnić wydanie czasowo zajętego urządzenia od zgody jego użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, w szczególności przyczyn zakłóceń.”;

13) po art. 204 dodaje się art. 204a w brzmieniu:

„Art. 204a. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne może powodować w określonym miejscu zakłócenie pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes UKE może podjąć działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich takie zakłócenie może wystąpić, i wydać zalecenia pokontrolne, których wykonanie pozwoli na wyeliminowanie możliwości wystąpienia takiego zakłócenia.

2. Prezes UKE informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o działaniach podjętych w przypadkach, o których mowa w art. 204 lub 204a.”;

14) w art. 205:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, używane przez podmioty, o których

mowa w art. 4 pkt 1-6 i 8, powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposoby realizacji przepisów art. 200-204 wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników urządzeń, których praca jest zakłócana.”.

Art. 30. Do procedur oceny zgodności rozpoczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

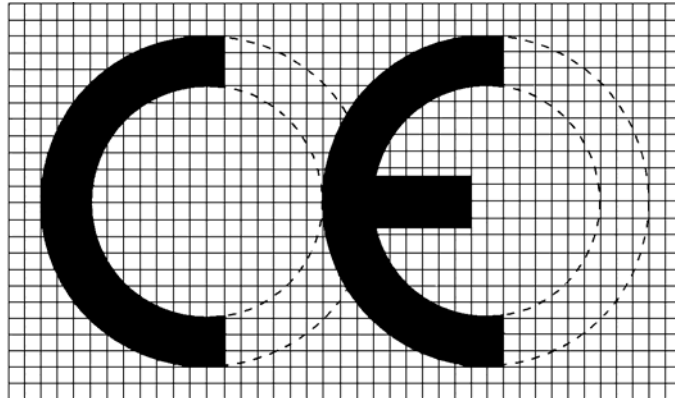
Art. 31. Urządzenia, o których mowa w art. 1, mogą być wprowadzane do obrotu lub oddane do użytku zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 20 lipca 2009 r.

Art. 32. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 205 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 29, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 205 ust. 2 i 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2007 r.

-
- ¹⁾ Ustawa wdraża, w zakresie swojej regulacji, postanowienia dyrektywy 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylającej dyrektywę 89/336/EWG (Dz.Urz. UE L 390 z 31.12.2004, str. 24).
 - ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834.
 - ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565.
 - ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400 i Nr 191, poz. 1410.
 - ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.
 - ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 934, Nr 170, poz. 1217 i Nr 190, poz. 1399.

WZÓR OZNAKOWANIA CE

1. Proporcje podane na rysunku muszą być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów oznakowania.
2. Wysokość oznakowania zgodności nie może być mniejsza niż 5 mm, chyba że nie jest to możliwe z powodu konstrukcji aparatury.

UZASADNIENIE

Regulacje zagadnień z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej obejmuje obecnie dyrektywa 89/336/EWG, tzw. dyrektywa EMC – Electromagnetic Compatibility. Jest to jedna z dyrektyw „nowego podejścia”, której pełny tytuł brzmi: „Dyrektywa Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej”. Ustalenia zawarte w tej dyrektywie zostały zaimplementowane do polskiego prawa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.), w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.) oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227).

Wymieniona powyżej dyrektywa była przedmiotem wieloletnich analiz w Unii Europejskiej mających na celu uproszczenie procedur przewidzianych w tej dyrektywie i wdrożonych w przepisach krajowych państw członkowskich. Działania podejmowane w celu uproszczenia procedur oceny zgodności były spowodowane zarówno doświadczeniami wynikającymi z praktycznego stosowania tej dyrektywy, jak również innych, późniejszych dyrektyw nowego podejścia. Wynikiem prac nad uproszczeniem procedur związanych z oceną zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej jest nowa dyrektywa EMC ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 390 w dniu 31 grudnia 2004 r. Pełny tytuł nowej dyrektywy brzmi: „Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG”.

Już tytuł nowej dyrektywy EMC zawiera informację o utracie ważności dotychczasowej dyrektywy, a termin został określony w art. 14 na dzień 20 lipca 2007 r. Artykuł 16 nowej dyrektywy EMC zawiera zobowiązanie państw członkowskich do opublikowania nowych przepisów wdrażających regulacje zawarte w dyrektywie 2004/108/WE przed dniem 20 stycznia 2007 r. Ten sam artykuł zawiera również termin wejścia w życie

nowych przepisów, jednakowy dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej – jest to dzień 20 lipca 2007 r. W związku z tym w Ministerstwie Transportu (Minister Transportu jest ministrem właściwym do spraw łączności na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 maja 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu – Dz. U. Nr 76, poz. 541) podjęto prace nad stworzeniem przepisów wdrażających postanowienia dyrektywy 2004/108/WE do systemu prawa krajowego, mając na uwadze również uproszczenie procedury oceny zgodności urządzeń i skupienie, w miarę możliwości, przepisów dotyczących kompatybilności elektro-magnetycznej różnych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, nie tylko telekomunikacyjnych, w jednym akcie prawnym. Brak kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń na wymaganym poziomie, czyli brak zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami, może skutkować poważnymi zakłóceniami w prawidłowym działaniu urządzeń podatnych na zakłócenia elektromagnetyczne. Do takich urządzeń należą wszelkie urządzenia służące do przesyłania informacji, urządzenia monitorujące, sterujące, kontrolne, pomiarowe, czyli wszelkie urządzenia, których budowa i działanie oparte jest na układach elektronicznych. Właściwe działanie tych układów wymaga zachowania zgodności urządzeń z wymaganiami zapewniającymi kompatybilność, czyli zgodność elektromagnetyczną. Wynikiem tych prac jest przedstawiony projekt ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Artykuł 1 określa zakres spraw regulowanych w ustawie, tj. warunki, których spełnienie pozwala na poprawne działanie urządzeń, oraz procedury służące ocenie zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami zapisanymi w pkt 1 i 2.

Ustawa ma zastosowanie do szerokiej gamy różnego rodzaju urządzeń, systemów i instalacji elektrycznych i elektronicznych. Ustawa obejmuje więc bezpośrednio takie urządzenia jak: elektryczny i elektroniczny sprzęt gospodarstwa domowego, sprzęt radiowo-telewizyjny oraz związane z tym instalacje kablowe, systemy alarmowe, urządzenia przemysłowe, informatyczne i telekomunikacyjne. Dotyczy to wszystkich urządzeń elektronicznych i elektrycznych oraz urządzeń zawierających podzespoły tego rodzaju. Wymagania te dotyczą także instalacji stacjonarnych i instalacji ruchomych.

W artykule 2 zawarto odesłanie do ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.) w zakresie spraw, dla których odpowiednie regulacje znajdują się w przywołanej ustawie, w związku z czym ustawa o kompatybilności ich nie zawiera.

Urządzenia, do których ustawy się nie stosuje, określone zostały w artykułach 3, 4 i 5. Artykuł 3 dotyczy przyrządów pomiarowych określonych w przepisach o miarach (przyrządy, których wskazania są podstawą rozliczeń finansowych). Ogólne wymagania dla tego rodzaju przyrządów będą zawarte w ustawie o systemie oceny zgodności w wyniku jej nowelizacji. Prace nad nowelizacją ustawy o systemie oceny zgodności są w toku. Wymieniona ustawa zmieniająca ustawę o systemie oceny zgodności przewiduje zmiany w ustawie – Prawo telekomunikacyjne w art. 157 ust. 4, który aktualnie dotyczy wag nieautomatycznych, a po zmianie będzie dotyczył przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach i podlegających ocenie zgodności według przepisów ustawy o systemie oceny zgodności.

Artykuł 4 dotyczy wszelkich urządzeń niewywołujących w swoim środowisku szkodliwych zaburzeń i urządzeń, na działanie których zaburzenia elektromagnetyczne nie mają wpływu. Urządzenia niezawierające części elektrycznych lub elektronicznych nie są w stanie powodować zaburzeń elektromagnetycznych, jak również zaburzenia takie nie mają wpływu na ich działanie. Dlatego też urządzenia pozbawione części elektrycznych lub elektronicznych są wyłączone z zakresu stosowania ustawy. Do tej samej grupy urządzeń, tzn. urządzeń niewytwarzających szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych, chociaż wyposażonych w układy lub elementy elektroniczne i elektryczne, zalicza się urządzenia typu zegarek elektroniczny, kalkulator elektroniczny, latarka elektryczna, zapalniczka piezoelektryczna, żarówka itp. Ponieważ przepływowi prądu elektrycznego towarzyszy powstanie pola magnetycznego – można powiedzieć, że również wymienione powyżej urządzenia powinny podlegać ocenie zgodności. Jednak wytwarzane przez wymienione urządzenia zaburzenie elektromagnetyczne (o ile powstaje) jest tak słabe, że praktycznie nie jest w stanie spowodować zakłóceń w pracy innych urządzeń. Podobnie rzecz się ma z zakłócaniem działania ww. urządzeń przez zaburzenia wytwarzane w innych urządzeniach elektrycznych i elektronicznych. Z powyższych względów w art. 1 ust. 3 dyrektywy 2004/108/WE wyłączono tego typu urządzenia z zakresu dyrektywy, czego odbiciem jest art. 4 przedstawionego projektu ustawy.

W artykule 5 wskazano urządzenia, do których ustawy nie stosuje się ze względu na uregulowanie kwestii ich zgodności w innych przepisach lub przeznaczenie dla szczególnego rodzaju służb. Do takich urządzeń zalicza się urządzenia, które są objęte „Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności” zwaną dyrektywą R&TTE. Zalicza się do nich telekomunikacyjne urządzenia końcowe, które nie wykorzystują widma fal radiowych, przeznaczone do dołączania do zakończeń sieci publicznej, odbiorcze części urządzeń radiowych oraz urządzenia radiowe nadawcze oraz nadawczo-odbiorcze.

Następną grupą urządzeń są urządzenia przeznaczone do używania wyłącznie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, które nie stanowią przedmiotu oferty handlowej, w tym także zestawy części do montażu urządzeń oraz urządzenia zmodyfikowane przez radioamatorów na własne potrzeby w celu używania w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej oraz urządzenia przeznaczone do użytku wyłącznie przez określone podmioty. Wyłączenie to dotyczy urządzeń używanych przez określone jednostki administracji rządowej, które są kluczowe dla zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony państwa.

Kolejna kategoria urządzeń to wyroby medyczne w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych oraz pojazdy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Wymienione urządzenia zostały wyłączone, ponieważ wymagania dla tych urządzeń zostały uregulowane w innych dyrektywach niż implementowana w niniejszej ustawie dyrektywa 2004/108/WE.

Ostatnia grupa urządzeń, do których ustawa nie ma zastosowania, to produkty lotnicze oraz części i wyposażenie określone w rozporządzeniu nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego.

Zbiór określeń użytych w dalszych przepisach ustawy z krótkim wyjaśnieniem ich znaczenia w rozumieniu tych przepisów zawarto w artykule 6. Obejmuje on takie pojęcia jak: aparatura, zaburzenie elektromagnetyczne, odporność na zaburzenia elektromagnetyczne, środowisko elektromagnetyczne i oznakowanie CE, czyli

oznakowanie potwierdzające zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami. W artykule tym wskazano również komponenty i podzespoły jako urządzenia podlegające przepisom ustawy, chociaż nie stanowią one samodzielnych urządzeń funkcjonalnych, jednak włączone do aparatury mogą być powodem zaburzeń elektromagnetycznych lub mogą być podatne na oddziaływanie takich zaburzeń. Podobnie zaklasyfikowano instalację ruchomą oraz instalację stacjonarną, które stanowią złożony układ (połączenie) różnorodnej aparatury i mogą być źródłem zaburzeń elektromagnetycznych. Różnica między instalacją ruchomą a instalacją stacjonarną polega na różnych możliwościach eksploatacyjnych. Instalacja ruchoma może być używana w różnych miejscach i może stanowić przedmiot obrotu handlowego, natomiast instalacja stacjonarna może być używana jedynie w stałej, określonej lokalizacji i z natury rzeczy nie jest urządzeniem znajdującym się w obrocie handlowym. W artykule 7 określono, że do komponentu oraz instalacji ruchomej stosuje się takie same wymagania jak do aparatury.

Rozdział 2 zawiera artykuły 8-19 obejmujące procedury oceny zgodności. W artykule 8 wskazano moment, w którym należy dokonać oceny zgodności aparatury oraz instalacji stacjonarnej z zasadniczymi wymaganiami określonymi w art. 1. Uwzględnianie zasadniczych wymagań w procesie konstrukcyjnym aparatury, także w toku produkcji oraz przy projektowaniu i montowaniu instalacji stacjonarnej, pozwoli na uniknięcie wielu niekorzystnych zjawisk, mających negatywny wpływ na poprawną pracę urządzeń elektronicznych i elektrycznych. Ocena zgodności musi być przeprowadzona przed wprowadzeniem aparatury do obrotu lub przekazaniem do użytku instalacji stacjonarnej lub aparatury.

Przepisy art. 9 określają producenta aparatury lub jego upoważnionego przedstawiciela jako osobę zobowiązaną do dokonania oceny zgodności – ust. 1. W ust. 2 zawarto domniemanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli aparatura jest zgodna z odpowiednimi normami zharmonizowanymi. Stan taki można osiągnąć, stosując odpowiednie normy w toku konstruowania i produkcji aparatury. Kolejne ustępy precyzują tryb postępowania w toku dokonywania oceny zgodności. Do spraw z zakresu oceny zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami nieujętych w ustawie o kompatybilności stosuje się przepisy ustawy o systemie oceny zgodności zgodnie z art. 2.

W art. 10 nałożono na producenta obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej obejmującej fazę projektowania i produkcji aparatury, a także wskazano zakres informacji, jakie muszą być zawarte w sporządzonej dokumentacji. Istotne jest, aby na podstawie dokumentacji możliwe było stwierdzenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami aparatury wyprodukowanej zgodnie z tą dokumentacją. Ma to istotne znaczenie, w sytuacji gdy producent na własne życzenie zaangażuje do oceny zgodności produkowanej aparatury jednostkę notyfikowaną. Taką możliwość zawarto w art. 11, przy czym występować wobec jednostki notyfikowanej może producent lub jego upoważniony przedstawiciel. W artykule tym są określone zarówno obowiązki producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela wobec jednostki notyfikowanej, której zleca dokonanie oceny, jak również obowiązki jednostki notyfikowanej wobec zleceniodawcy. Jednostka notyfikowana ponosi odpowiedzialność za treść oświadczenia wydanego zleceniodawcy, potwierdzającego zgodność ocenianej aparatury z zasadniczymi wymaganiami w przypadku potwierdzenia nieprawdy. Jednak za dokonanie oceny zgodności aparatury całą odpowiedzialność ponosi producent.

Przedstawiony projekt ustawy nie obejmuje wymagań dla jednostek notyfikowanych, chociaż znajdują się one w Załączniku VI dyrektywy 2004/108/WE. Wymagania wobec jednostek notyfikowanych są zawarte w art. 19 wymienionej powyżej ustawy o systemie oceny zgodności. Należy podkreślić, że pozycja jednostek notyfikowanych według ustaleń nowej dyrektywy EMC jest odmienna od dotychczasowych regulacji zawartych w dyrektywie 89/336/EWG. Zgodnie z art. 7 nowej dyrektywy EMC korzystanie z usług jednostek notyfikowanych po wejściu w życie ustawy według projektu będzie miało charakter opcjonalny. Ponadto nie ma już podziału na jednostki notyfikowane i jednostki kompetentne, które dotychczas mają różny zakres uprawnień.

Artykuł 12 nakłada na producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela obowiązek wystawienia deklaracji zgodności i umieszczenia na aparaturze oznakowania CE (znaku zgodności) przed wprowadzeniem tej aparatury do obrotu. Kolejne artykuły – 13 i 14 – określają minimalną zawartość informacyjną deklaracji zgodności, bez narzucania jej formy graficznej, oraz sposób umieszczenia oznakowania CE, którego wzór podano w załączniku do ustawy. Wzór oznakowania CE nie odbiega od stosowanego dotychczas.

Artykuł 15 dotyczy informacji, jakie powinny być umieszczone na aparaturze, aby możliwa była jej jednoznaczna identyfikacja. Ponadto do aparatury powinny być dołączone informacje o producencie, jego upoważnionym przedstawicielu, właściwym sposobie używania i konserwacji, a także odpowiednich środkach ostrożności i ograniczeniach w używaniu. Dotyczy to szczególnie przypadku, o którym mowa w ust. 4, tj. używania aparatury przeznaczonej do używania w środowisku innym niż tereny zabudowy mieszkaniowej, co nie gwarantuje zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej, tzn. wytwarzane zaburzenia elektromagnetyczne mogą przekraczać odporność innych urządzeń elektronicznych używanych w tym środowisku zgodnie z ich przeznaczeniem. Wymieniony przepis jest odwzorowaniem ust. 4 w art. 9 dyrektywy 2004/108/WE, gdzie w polskim tekście dyrektywy użyto określenia „na obszarach mieszkalnych” jako odpowiednika angielskiego „in residential areas”. Termin „tereny zabudowy mieszkaniowej” funkcjonuje już w krajowych przepisach prawnych, np. w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 178, poz. 1841) oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Zgodnie z ust. 5 informacje określone w artykule 15 ust. 1-4 powinny być zamieszczone w instrukcji obsługi załączanej do aparatury.

W artykule 16 określono obowiązek udostępniania deklaracji zgodności i dokumentacji technicznej w ciągu 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza aparatury. Obowiązek ten dotyczy producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli producent jest spoza UE i nie ma upoważnionego przedstawiciela.

Ocena zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej musi być dokonana przed wprowadzeniem tej aparatury do obrotu. Ten sam wymóg dotyczy również instalacji stacjonarnej z tą różnicą, że ocena zgodności instalacji stacjonarnej w całości musi być dokonana przed oddaniem jej do użytku. Chociaż instalacja stacjonarna nie stanowi wyrobu wprowadzanego do obrotu, ale zastosowane w niej elementy będące aparaturą powinny być poddane ocenie zgodności.

Przepisy dyrektywy 2004/108/WE dotyczące instalacji stacjonarnych wdraża artykuł 17 ustawy. Obowiązek dokonania oceny zgodności obciąża wykonawcę instalacji stacjonarnej i powinien być dokonany przed oddaniem instalacji do użytku. Aparatura przeznaczona do wmontowania w instalacji stacjonarnej nie musi być oznakowana znakiem zgodności, o ile nie jest to aparatura występująca w obrocie jako samodzielna jednostka handlowa. Również instalacja stacjonarna jako całość nie musi być oznakowana znakiem zgodności i nie jest wymagana deklaracja zgodności. Poza tym do instalacji stacjonarnych stosuje się te same wymogi co do aparatury.

Artykuł 18 określa obowiązek przekazania instalacji stacjonarnej przez wykonawcę właścicielowi lub użytkownikowi wraz z dokumentacją, o której mowa w art. 17. Od momentu przekazania instalacji stacjonarnej do używania, właściciel lub użytkownik tej instalacji jest zobowiązany do utrzymywania jej (w trakcie eksploatacji, konserwacji itp.) w stanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami. Ponadto właściciel lub użytkownik instalacji stacjonarnej jest zobowiązany do przechowywania, aktualizacji (w razie potrzeby) i udostępniania do celów kontrolnych dokumentacji technicznej dotyczącej tej instalacji przez cały okres jej używania.

Artykuł 19 dopuszcza warunkowe wystawianie na targach i wystawach oraz ewentualną prezentację działania urządzeń, które jeszcze nie zostały poddane obowiązkowej ocenie zgodności, nie wystawiono dla nich deklaracji zgodności i nie są oznakowane znakiem CE. Warunkiem jest dołączenie informacji o niemożności wprowadzenia danego urządzenia do obrotu do czasu dokonania oceny zgodności. Powyższy przepis jest implementacją art. 4 ust. 3 dyrektywy 2004/108/WE. Zgodnie z wdrażaną dyrektywą i projektem ustawy wystawca musi zapewnić podjęcie odpowiednich środków w celu uniknięcia zaburzeń elektromagnetycznych. Celem tego przepisu jest umożliwienie producentom i handlowcom prezentacji urządzeń w postaci prototypów i modeli niestanowiących jeszcze w pełni dojrzałej oferty handlowej.

Omówiony powyżej rozdział 2 jest odwzorowaniem przepisów zawartych w artykułach 7-9, 13 i Załącznikach II-V dyrektywy 2004/108/WE.

W projektowanej ustawie w przepisach o postępowaniu przed organami zamieszczono przepisy o organach właściwych w sprawach kompatybilności. Będą nimi Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w

zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych. Utworzenie tych organów, ich zadania i kompetencje, a także organizacje, określają przepisy odrębne, zatem w przedmiotowej ustawie wskazano te zadania oraz procedury, które wynikają tylko z ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. W przepisach proceduralnych określono sposób postępowania przed organami oraz rodzaje rozstrzygnięć, które zapadają w postępowaniu.

Sprawami wynikającymi stricte z ustawy będą:

- 1) wyjaśnianie niezgodności ze stanem faktycznym oświadczeń jednostki notyfikowanej autoryzowanej przez ministra właściwego do spraw łączności,
- 2) kontrola przechowywania i aktualizacji dokumentacji technicznej dołączanej do instalacji stacjonarnej,
- 3) kontrola spełniania przesłanek ustawowych do prezentacji, przez wystawiane na targach, wystawach i pokazach urządzenia podlegające obowiązkowej ocenie zgodności, ale nieposiadające w chwili prezentacji deklaracji zgodności oraz oznakowania CE – pod rygorem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani oddane do użytku do czasu przeprowadzenia oceny zgodności.

Właściwymi środkami podejmowanymi przez organ w tych sprawach będą odpowiednio:

- 1) informacje o wynikach kontroli odnośnie do stwierdzenia niezgodności ze stanem faktycznym oświadczenia jednostki notyfikowanej, przekazywane ministrowi właściwemu do spraw łączności, w celu podjęcia przez niego działań zgodnie z ustawą o systemie oceny zgodności, np. cofnięcia autoryzacji,
- 2) środki przewidziane w ustawie o systemie oceny zgodności – w przypadku dokumentacji technicznej dołączanej do instalacji stacjonarnej,
- 3) decyzje nakazujące wystawcy wstrzymanie prezentacji urządzenia w przypadku wystąpienia możliwości wywołania zaburzenia elektromagnetycznego lub braku

wyraźnej informacji, że nie może ono być wprowadzane do obrotu ani oddawane do użytku do czasu przeprowadzenia oceny zgodności.

Ponadto na Prezesa UKE nałożono obowiązek informowania Prezesa UOKiK w przypadku wydania decyzji nakazującej wycofanie urządzenia z obrotu lub użytku, zakazującej dalszego przekazywania urządzenia, ograniczającej dalsze przekazywanie urządzenia oraz nakazującej zniszczenie urządzenia, jeżeli stwierdzi, że nie spełnia ono zasadniczych lub innych wymagań.

Rozdział 3 projektu ustawy obejmuje art. 20-27 i zawiera regulacje dotyczące działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej – art. 20 – jako organu właściwego w sprawach z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej. Art. 21 określa uprawnienia Prezesa UKE do przeprowadzania kontroli i określa jego zadania (w ust. 2) w przypadkach:

- wyjaśnienia niezgodności oświadczenia wydanego przez jednostkę notyfikowaną ze stanem faktycznym – art. 11 ust. 4,
- przechowywania i aktualności dokumentacji dotyczącej instalacji stacjonarnej – art. 17 ust. 4,
- spełniania warunków prezentacji działania urządzeń, które jeszcze nie przeszły procedury oceny zgodności – art. 19.

W artykule 22 zawarto odesłanie do przepisów ustawy o systemie oceny zgodności oraz ustawy – Prawo telekomunikacyjne jako przepisów zawierających regulacje odnoszące się do trybu przeprowadzania kontroli na etapie wprowadzania urządzeń do obrotu.

Artykuł 23 zobowiązuje Prezesa UKE do przekazania wyników kontroli ministrowi właściwemu do spraw łączności w przypadku stwierdzenia niezgodności oświadczenia potwierdzającego zgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami, wystawionego producentowi przez jednostkę notyfikowaną, w sytuacji gdy aparatura nie spełnia tych wymagań i dochodzi do naruszenia przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, a w procedurze oceny zgodności aparatury brała udział jednostka notyfikowana. W tym przypadku mają zastosowanie przepisy ustawy o systemie oceny zgodności dotyczące autoryzacji jednostek notyfikowanych.

Kolejny artykuł (art. 24) dotyczy sytuacji, gdy w wyniku badania przyczyny zakłóceń stwierdzono, że ich źródłem może być instalacja stacjonarna i w związku z tym

przedmiotem kontroli w pierwszej kolejności staje się jej dokumentacja techniczna określona w art. 17 ust. 4. W zaprojektowanym przepisie art. 24 wyposażono Prezesa UKE w możliwość stosowania sankcji w przypadku stwierdzenia podczas kontroli instalacji stacjonarnej albo kontroli jej dokumentacji technicznej niewypełnienia przez właściciela lub użytkownika tej instalacji obowiązku określonego w art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej, polegającego na przechowywaniu dokumentacji, jej aktualizowaniu i udostępnianiu do celów kontrolnych.

Obecne uregulowania ustawy o systemie oceny zgodności nie dają podstaw do wydania przez Prezesa UKE – jako organu wyspecjalizowanego – decyzji zakazującej używania instalacji stacjonarnej, do której nie ma dokumentacji bądź jest, ale nie jest np. aktualizowana. Z kolei przepis art. 204 Prawa telekomunikacyjnego odnosi się do używanej przez osobę fizyczną aparatury lub urządzenia powodującego zakłócenie pracy innej aparatury lub urządzenia.

Mając na uwadze fakultatywność działania Prezesa – na co wskazuje redakcja „może wydać decyzję zakazującą” – przewidziano jej ograniczenie przez dookreślenie konieczności zbadania przez Prezesa stopnia uchybienia w zakresie naruszanego przez właściciela bądź użytkownika obowiązku – co powinno również znaleźć wyraz w uzasadnieniu wydawanej decyzji. Próba wpisania jako przesłanki ewentualnej możliwości powodowania zakłóceń przez instalację stacjonarną bez dokumentacji zgodnej z przepisami ustawy wydaje się zbyt daleko idąca, gdyż mogłaby ona implikować konieczność udowadniania zasadności takiego przewidywania przez organ wydający decyzję.

Dlatego też projektowany przepis art. 24 jest niezbędny do ustanowienia podstawy egzekwowania przez Prezesa UKE obowiązku nałożonego na właściciela lub użytkownika tej instalacji w art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Artykuł 25 określa uprawnienia Prezesa UKE w przypadku kontroli spełniania warunków prezentacji działania urządzeń wystawianych na targach, wystawach i podobnych imprezach przed dokonaniem oceny zgodności, czyli niestano-wiących jeszcze dojrzałego produktu rynkowego.

W artykule 26 zawarto regulacje dotyczące postępowania Prezesa UKE w przypadku wydania decyzji określonych w art. 41c ust. 3 pkt 1-3 oraz ust. 5 ustawy o systemie

oceny zgodności – Prezes UKE przekazuje odpowiednie informacje Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z podaniem przyczyn takiej decyzji, natomiast Prezes UOKiK dokonuje notyfikacji podjętych działań Komisji Europejskiej zgodnie z art. 44 ww. ustawy. Jest to odwzorowanie przepisów art. 10 dyrektywy 2004/108/WE i ma na celu umożliwienie Komisji Europejskiej ocenę sytuacji, w której dochodzi do ograniczeń swobodnego przepływu urządzeń na jednolitym rynku UE.

W artykule 27 wskazano Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego jako organ właściwy w sprawach kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie urządzeń przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.

Rozdział 4 obejmuje art. 28-33 i zawiera przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe.

W art. 28 zamieszczono zmianę, jaka musi być wprowadzona w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947, z późn. zm.), która określa kompetencje Prezesa WUG w dziedzinie kompatybilności elektromagnetycznej.

Artykuł 29 obejmuje zmiany, które muszą być wprowadzone w ustawie – Prawo telekomunikacyjne (ustawa PT). Wszystkie zmiany mają na celu wyeliminowanie podwójnych regulacji tych samych zagadnień i zapewnienie spójności ustawy o kompatybilności i ustawy PT. Zmiany wprowadzono w tych przepisach ustawy PT, które dotychczas zawierały regulacje z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej lub powinny zawierać przywołanie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej – dotyczy to art. 1 ust. 1 pkt 11 (pkt 1), art. 2 pkt 3, 16, 24, 40 i 51 (pkt 2), art. 148 ust. 1 pkt 2 lit. c (pkt 3), tytułu rozdziału 3 w dziale VI (pkt 4), art. 152 (pkt 5), art. 153 ust. 1 pkt 3 (pkt 6), art. 155 ust. 1 (pkt 7), art. 156 (pkt 8). Z tego samego względu został uchylony art. 157 ustawy PT (pkt 9) i zmieniony tekst ust. 1 w art. 158 (pkt 10) oraz w art. 200 w ust. 1 pkt 6, po którym dodano nowy ust. 1a (pkt 13 lit. a i b) nawiązujący do ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Zmieniony został art. 204 ustawy PT (pkt 14) – w ust. 1 i 2 uwzględniono przepisy ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej oraz dodano nowy art. 204a (pkt 15) wdrażający przepis art. 4 ust. 2 lit. a dyrektywy 2004/108/WE, który dotyczy przewidywanych problemów związanych z kompatybilnością elektromagnetyczną. Przepisy te umożliwiają interwencję Prezesa UKE, w sytuacji gdy do emisji zaburzeń

elektromagnetycznych jeszcze nie doszło, ale na podstawie aktualnego stanu wiedzy można z dużym prawdopodobieństwem wystąpienie takich zaburzeń przewidywać. W ust. 2 tego artykułu Prezes UKE jest wskazany jako organ powiadamiający Komisję Europejską o działaniach zapobiegawczych podjętych w sytuacji przewidywanych zaburzeń elektromagnetycznych, w trybie zalecenia pokontrolnego.

Pkt 16 i 17 zawierają zmiany w ust. 2 i 3 w art. 205 ustawy PT. Celem tych zmian jest dostosowanie brzmienia wymienionych ustępów do terminologii wprowadzonej w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej.

Artykuł 30 utrzymuje w mocy procedury oceny zgodności rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie dotychczasowych regulacji.

Na podstawie art. 31 do dnia 20 lipca 2009 r. mogą być wprowadzane do obrotu urządzenia zgodnie z przepisami dotyczącymi kompatybilności elektro-magnetycznej obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej, ale są wprowadzane do obrotu po wejściu w życie wymienionej ustawy. Jest to odwzorowanie art. 15 dyrektywy 2004/108/WE.

Wprowadzenie w ustawie – Prawo telekomunikacyjne nowej definicji „aparatury”, stanowiącej, że jest nią aparatura w rozumieniu przepisów ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej, zapewnia spójność obu tych ustaw.

Na podstawie art. 32 dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 205 ustawy PT pozostają w mocy do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych. Jest to konsekwencja zmiany ust. 2 i 3 w art. 205 ustawy PT.

Artykuł 33 ustanawia datę wejścia w życie ustawy na dzień 20 lipca 2007 r. zgodnie z przepisem art. 16 dyrektywy 2004/108/WE. Jest to ten sam dzień dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, co powinno skutkować jednolitymi wymaganiami w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej w całej UE.

Wejście w życie ustawy spowoduje konieczność uchylecia z dniem 20 lipca 2009 r. rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227). Zgodnie z art. 31 projektu ustawy do dnia 20 lipca 2009 r. mogą być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku urządzenia, których ocena zgodności

została dokonana na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. Jest to odzwierciedlenie przepisu zawartego w art. 15 dyrektywy 2004/108/WE. Skutkiem przyjętych w dyrektywie rozwiązań będzie obowiązywanie do dnia 20 lipca 2009 r. w systemie prawnym równoległe dwóch reżimów odnośnie do kompatybilności elektromagnetycznej: ustawy oraz rozporządzenia, co umożliwi wprowadzanie do obrotu lub oddawanie do użytku urządzeń, których ocena zgodności zostanie przeprowadzona według dotychczasowej lub nowej procedury zależnie od decyzji producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela. Ponadto odpowiedniej zmiany będzie wymagało rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami oraz ich oznakowania (Dz. U. Nr 73, poz. 659 oraz z 2006 r. Nr 23, poz. 177).

Projekt ustawy był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Transportu od momentu skierowania go do uzgodnień międzyresortowych. W toku uzgodnień wewnętrznych oraz międzyresortowych, a także konsultacji społecznych, do Ministerstwa Transportu nie wpłynęły żadne zgłoszenia świadczące o zainteresowaniu projektem ustawy w rozumieniu przepisów o działalności lobbingsowej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji (przekazaniu Komisji Europejskiej projektu aktu prawnego) zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.). Zgodnie bowiem z § 4 ust. 1 pkt 1 wskazanego wyżej rozporządzenia nie podlegają notyfikacji akty prawne zawierające przepisy techniczne zgodne z obowiązującymi aktami Wspólnoty Europejskiej. Ustawa o kompatybilności elektromagnetycznej w całości zaś wdraża do prawa polskiego dyrektywę 2004/108/WE.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/108/WE państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 20 stycznia 2007 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projektowana ustawa dotyczy działalności:

- producentów urządzeń elektronicznych i elektrycznych oraz innych urządzeń zawierających podzespoły elektroniczne i elektryczne,
- upoważnionych przedstawicieli producentów lub importerów urządzeń elektronicznych i elektrycznych, które podlegają dyrektywie 2004/108/WE (dyrektywie EMC),
- jednostek notyfikowanych w zakresie dyrektywy EMC,
- organów nadzoru rynku uczestniczących w systemie kontroli wyrobów w zakresie dyrektywy EMC: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej,
- wszystkich podmiotów zajmujących się oceną zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego. Ustawa nie powołuje nowych instytucji ani organizacji i nie wymaga zmian organizacyjnych w istniejących organach nadzoru rynku, w związku z czym nie wymaga nakładów finansowych ze strony budżetu.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przesłany do organizacji zrzeszających producentów aparatury oraz operatorów telekomunikacyjnych, a także do organizacji pracodawców:

- Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
- Krajowej Izby Gospodarczej,
- Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
- Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
- Konfederacji Pracodawców Polskich,
- Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych,
- Związku Rzemiosła Polskiego,
- Business Center Club,
- Związku Pracodawców Mediów Publicznych.

Uwagi przekazały: Stowarzyszenie Budowniczych Telekomunikacji, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Sieć EMC-Net, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Polski Związek Krótkofalowców. Zebrane uwagi zostały uwzględnione przy redagowaniu przepisów ustawy. Następstwem zmian w projekcie jest zmiana liczby artykułów i ich numeracji, jak również usunięcie przepisów budzących kontrowersje wśród opiniodawców, a dotyczących fakultatywnych możliwości działania Prezesa UKE (np. dotyczących hipotetycznych możliwości wytwarzania zaburzeń przez aparaturę w przypadku demonstracji jej działania na targach). Nie uwzględniono uwag zawierających propozycje powołania w ustawie konkretnej normy, ponieważ według art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386, z późn. zm.) Polskie Normy mogą być powoływane w przepisach prawnych po ich opublikowaniu w języku polskim. Ponadto wykaz norm zharmonizowanych jest ogłaszany przez Komisję Europejską i co kilka miesięcy aktualizowany. Często mija wielomiesięczny okres, zanim norma europejska (EN) zostanie uznana za Polską Normę, a taka sytuacja mogłaby skutkować niejednoznacznością przepisu.

Nie zostały także uwzględnione uwagi dotyczące braku wskazania, kiedy producent może dokonać samodzielnie oceny zgodności urządzenia, a kiedy powinien skorzystać z usług jednostki notyfikowanej. Zgodnie z dyrektywą 2004/108/WE jest to suwerenna decyzja producenta i nie podlega regulacji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie ma wpływu na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa nie wywiera bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wejście w życie ustawy przyczyni się do eliminacji z obrotu urządzeń elektrycznych i elektronicznych niespełniających zasadniczych wymagań w dziedzinie kompatybilności elektromagnetycznej. Skutkiem oddziaływania ustawy będzie poprawienie parametrów wyrobów elektronicznych i elektrycznych zarówno produkowanych w kraju, jak i pochodzących z importu. Przepisy ustawy upraszczają procedurę oceny zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami w stosunku do obecnie obowiązującej, czego skutkiem może być obniżenie całkowitych kosztów produkcji urządzeń.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT *3253* /2006/DP/pk

Warszawa, *21. 12.* 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 18.12.2006 r. nr RM-10-195-06), pozwalam sobie zgłosić następujące uwagi:

- I. Projekt ustawy nie zawiera żadnego przepisu, który dokonywałby transpozycji art. 4 ust. 2 lit. (b) dyrektywy 2004/108/WE. Przepis ten upoważnia państwa członkowskie do podejmowania, ze względów bezpieczeństwa publicznego, środków w celu ochrony przed zakłóceniami elektromagnetycznymi publicznej sieci telekomunikacyjnej lub innych urządzeń telekomunikacyjnych użytkowanych w celach zapewnienia bezpieczeństwa. Zgodnie z załączoną do projektu ustawy tabelą korelacji oraz informacją udzieloną przez przedstawicieli Ministerstwa Transportu na posiedzeniu Komisji Prawniczej w dniu 24.11.2006 r., implementacja w/w przepisu ma nastąpić poprzez wprowadzenie do projektu ustawy o zarządzaniu kryzysowym (druk sejmowy nr 770) nowego przepisu w brzmieniu:

„Rządowe Centrum Bezpieczeństwa informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej o środkach zastosowanych w sytuacji kryzysowej w celu zabezpieczenia prawidłowego działania publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz stacji nadawczych i odbiorczych używanych do zapewnienia bezpieczeństwa, w zakresie dotyczącym systemu łączności i sieci teleinformatycznych.”

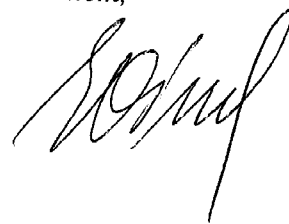
GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

SJR/4080 2006-12-22

- II. Ponieważ projekt ustawy o zarządzaniu kryzysowym jest obecnie przedmiotem prac Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej Sejmu RP, Minister Transportu skierował do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wniosek o wniesienie odpowiedniej autopoprawki do tegoż projektu.
- III. Urząd KIE zgadza się ze stanowiskiem Ministerstwa Transportu oraz Rządowego Centrum Legislacji przedstawionym na posiedzeniach Komisji Prawniczej, iż ustawa o zarządzaniu kryzysowym jest bardziej odpowiednim - pod względem techniki legislacyjnej - miejscem dla wdrożenia w/w przepisu dyrektywy 2004/108/WE, który jest związany ze względami bezpieczeństwa. Należy jednak zaznaczyć, iż zgodnie z art. 16 tejsze dyrektywy, państwa członkowskie mają obowiązek transpozycji wszystkich jej postanowień do krajowego porządku prawnego do dnia 20 stycznia 2007 r., a odpowiednie przepisy krajowe mają być stosowane od dnia 20 lipca 2007 r. Terminy te będą miały zatem również zastosowanie do przepisu, który ma zostać wprowadzony do projektu ustawy o zarządzaniu kryzysowym w celu implementacji art. 4 ust. 2 lit. (b) dyrektywy 2004/108/WE. Brak wprowadzenia odpowiednich przepisów do projektu ustawy o zarządzaniu kryzysowym lub niezachowanie w/w terminów będzie skutkować niepełną implementacją dyrektywy 2004/108/WE do polskiego ustawodawstwa.

W świetle przedstawionych powyżej uwag należy stwierdzić, iż przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniami przedstawionymi w niniejszej opinii.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Jerzy Polaczek
Minister Transportu

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾
z dnia**

**uchylające rozporządzenie w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z
zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz
sposobu jej oznakowania**

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.²⁾ zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 20 lipca 2009 r. traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu

-
- 1) Minister Transportu kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131, poz. 923).
 - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834.

UZASADNIENIE

W normowanej dziedzinie obowiązuje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, która upoważnia ministra właściwego ze względu na przedmiot oceny zgodności do określenia w drodze rozporządzenia zasadniczych wymagań dla wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz procedury oceny zgodności uwzględniając rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także inne wymagania zawarte w dyrektywach nowego podejścia.

Regulację zagadnień z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej obejmuje obecnie dyrektywa 89/336/EWG, tzw. dyrektywa EMC – **Electromagnetic Compatibility**. Jest to jedna z dyrektyw „nowego podejścia”, której pełny tytuł brzmi: „Dyrektywa Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej”.

Uregulowania zawarte w tej dyrektywie zostały zaimplementowane do polskiego prawa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.), w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227).

Wymieniona powyżej dyrektywa była przedmiotem wieloletnich analiz w Unii Europejskiej mających na celu uproszczenie procedur przewidzianych w tej dyrektywie i wdrożonych w przepisach krajowych państw członkowskich. Działania podejmowane w celu uproszczenia procedur oceny zgodności były spowodowane zarówno doświadczeniami wynikającymi z praktycznego stosowania tej dyrektywy jak również innych, późniejszych dyrektyw nowego podejścia. Wynikiem prac nad uproszczeniem procedur związanych z oceną zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej jest nowa dyrektywa EMC ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 390 w dniu 31 grudnia 2004 r. Pełny tytuł nowej dyrektywy brzmi: **Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG.**

Już tytuł nowej dyrektywy EMC zawiera informację o utracie ważności dotychczasowej dyrektywy, a termin został określony w art. 14 na dzień 20 lipca 2007 r. Artykuł 16 nowej dyrektywy EMC zawiera zobowiązanie państw członkowskich do opublikowania nowych przepisów wdrażających regulacje zawarte w dyrektywie 2004/108/WE przed dniem 20 stycznia 2007 r. Ten sam artykuł określa również termin wejścia w życie nowych przepisów, jednakowy dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej – jest to dzień 20 lipca 2007 r. W związku z tym w Ministerstwie Transportu (Minister Transportu jest ministrem właściwym do spraw łączności na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu - Dz. U. Nr 76, poz. 923) podjęto prace nad stworzeniem przepisów wdrażających postanowienia dyrektywy 2004/108/WE do systemu prawa krajowego, mając na uwadze również uproszczenie procedury oceny zgodności urządzeń i skupienie, w miarę możliwości, przepisów dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej różnych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, nie tylko telekomunikacyjnych, w jednym akcie prawnym. Brak kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń na wymaganym poziomie, czyli brak zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami, może skutkować poważnymi zakłóceniami w prawidłowym działaniu urządzeń podatnych na zakłócenia elektromagnetyczne. Do takich urządzeń należą wszelkie urządzenia służące do przesyłania informacji, urządzenia monitorujące, sterujące, kontrolne, pomiarowe czyli wszelkie urządzenia, których budowa i działanie oparte jest na układach elektronicznych. Właściwe działanie tych układów wymaga zachowania zgodności urządzeń z wymaganiami zapewniającymi kompatybilność, czyli zgodność elektromagnetyczną. Wynikiem tych prac jest projekt ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej przekazany obecnie do Komitetu Rady Ministrów.

Wejście w życie ustawy spowoduje konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227). Zmiana ta będzie dotyczyć uchylenia przedmiotowego rozporządzenia w dacie 20 lipca 2009 r. Zgodnie z art. 31 projektu ustawy do dnia 20 lipca 2009 r. mogą być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku urządzenia, których ocena zgodności została dokonana na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. Jest to odzwierciedlenie przepisu zawartego w art. 15 dyrektywy 2004/108/WE. Skutkiem przyjętych w dyrektywie rozwiązań będzie obowiązywanie do dnia 20 lipca 2009 r. w systemie prawnym równoległe dwóch reżimów odnośnie kompatybilności elektromagnetycznej: ustawy oraz rozporządzenia, co zapewni nieutrudnianie wprowadzania

do obrotu lub oddawania do użytku urządzeń, gdyż sam producent lub jego upoważniony przedstawiciel zdecyduje, który z nich zastosuje do potwierdzenia zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projektowane rozporządzenie dotyczy działalności:

- producentów urządzeń elektronicznych i elektrycznych, oraz innych urządzeń zawierających podzespoły elektroniczne i elektryczne,
- upoważnionych przedstawicieli producentów lub importerów urządzeń elektronicznych i elektrycznych, które podlegają dyrektywie 2004/108/WE (dyrektywie EMC),
- jednostek notyfikowanych w zakresie dyrektywy EMC,
- organów nadzoru rynku uczestniczących w systemie kontroli wyrobów w zakresie dyrektywy EMC: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej,
- wszystkich podmiotów zajmujących się oceną zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego. Uchylenie rozporządzenia nie spowoduje konieczności powołania nowych instytucji ani organizacji i nie będzie wymagało zmian organizacyjnych w istniejących organach nadzoru rynku, w związku z czym nie wymaga nakładów finansowych ze strony budżetu.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do organizacji zrzeszających producentów aparatury oraz operatorów telekomunikacyjnych, a także do organizacji pracodawców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wywiera bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wejście w życie rozporządzenia określa jedynie termin, do którego może być stosowany dotychczasowy tryb postępowania w sprawach oceny zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami w dziedzinie kompatybilności elektromagnetycznej. Po tym terminie będą obowiązywać tylko zasady określone w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej, które upraszczają procedurę oceny zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami w stosunku do stanu obowiązującego, czego skutkiem może być obniżenie całkowitych kosztów produkcji urządzeń.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾
z dnia**

zmieniające rozporządzenie w sprawie dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami oraz ich oznakowania

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087z zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami oraz ich oznakowania (Dz. U. Nr 73, poz. 659 oraz z 2006 r. Nr 23, poz. 177) w § 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227) albo w ustawie z dnia.....2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr, poz.), w celu wykazania zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej, o której mowa w art. 153 ust. 1 pkt 3 ustawy.”.

§ 2. Do procedur oceny zgodności rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3. Telekomunikacyjne urządzenia końcowe przeznaczone do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzenia radiowe, mogą być wprowadzane do obrotu lub oddane do użytku zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w § 2 w ust. 2 pkt 2) w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, do dnia 20 lipca 2009 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2007 r.

Minister Transportu

¹⁾ Minister Transportu kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131, poz. 923).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834.

UZASADNIENIE

W normowanej dziedzinie obowiązuje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, która upoważnia ministra właściwego ze względu na przedmiot oceny zgodności do określenia w drodze rozporządzenia zasadniczych wymagań dla wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz procedury oceny zgodności uwzględniając rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także inne wymagania zawarte w dyrektywach nowego podejścia.

Regulację zagadnień z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej obejmuje obecnie dyrektywa 89/336/EWG, tzw. dyrektywa EMC – **Electromagnetic Compatibility**. Jest to jedna z dyrektyw „nowego podejścia”, której pełny tytuł brzmi: „Dyrektywa Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej”.

Uregulowania zawarte w tej dyrektywie zostały zaimplementowane do polskiego prawa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.), w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektronicznej oraz sposoby jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227), które to rozporządzenie miało zastosowanie do oceny zgodności urządzeń, tj. telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych - jako jeden ze sposobów - w celu wykazania zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Wymieniona powyżej dyrektywa była przedmiotem wieloletnich analiz w Unii Europejskiej mających na celu uproszczenie procedur przewidzianych w tej dyrektywie i wdrożonych w przepisach krajowych państw członkowskich. Działania podejmowane w celu uproszczenia procedur oceny zgodności były spowodowane zarówno doświadczeniami wynikającymi z praktycznego stosowania tej dyrektywy jak również innych, późniejszych dyrektyw nowego podejścia. Wynikiem prac nad uproszczeniem procedur związanych z oceną zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej jest nowa dyrektywa EMC ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 390 w dniu 31 grudnia 2004 r. Pełny tytuł nowej dyrektywy brzmi: **Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG.**

Już tytuł nowej dyrektywy EMC zawiera informację o utracie ważności dotychczasowej dyrektywy, a termin został określony w art. 14 na dzień 20 lipca 2007 r. Artykuł 16 nowej dyrektywy

EMC zawiera zobowiązanie państw członkowskich do opublikowania nowych przepisów wdrażających regulacje zawarte w dyrektywie 2004/108/WE przed dniem 20 stycznia 2007 r. Ten sam artykuł określa również termin wejścia w życie nowych przepisów, jednakowy dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej – jest to dzień 20 lipca 2007 r. W związku z tym w Ministerstwie Transportu (Minister Transportu jest ministrem właściwym do spraw łączności na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu - Dz. U. Nr 131, poz. 923) podjęto prace nad stworzeniem przepisów wdrażających postanowienia dyrektywy 2004/108/WE do systemu prawa krajowego, mając na uwadze również uproszczenie procedury oceny zgodności urządzeń i skupienie, w miarę możliwości, przepisów dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej różnych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, nie tylko telekomunikacyjnych, w jednym akcie prawnym. Brak kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń na wymaganym poziomie, czyli brak zgodności urządzeń z zasadniczymi wymaganiami, może skutkować poważnymi zakłóceniami w prawidłowym działaniu urządzeń podatnych na zakłócenia elektromagnetyczne. Do takich urządzeń należą wszelkie urządzenia służące do przesyłania informacji, urządzenia monitorujące, sterujące, kontrolne, pomiarowe czyli wszelkie urządzenia, których budowa i działanie oparte jest na układach elektronicznych. Właściwe działanie tych układów wymaga zachowania zgodności urządzeń z wymaganiami zapewniającymi kompatybilność, czyli zgodność elektromagnetyczną. Wynikiem tych prac jest przedstawiony projekt ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Wejście w życie ustawy spowoduje konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227). Zmiana ta będzie dotyczyć uchylecia przedmiotowego rozporządzenie w dacie 20 lipca 2009 r.

Omówione zmiany w systemie prawnym: wejście w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej oraz derogowanie przez nią w dacie 20 lipca 2009 r. rozporządzenia z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227) implikują konieczność dostosowania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami oraz ich oznakowania poprzez zmianę tekstu w § 2 ust. 2 pkt 2.

Zgodnie z art. 31 projektu ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej do dnia 20 lipca 2009 r. mogą być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku urządzenia, których ocena zgodności została dokonana na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. Jest to odzwierciedlenie przepisu zawartego w art. 15 dyrektywy 2004/108/WE.

Projekt rozporządzenia zostanie przedstawiony w najbliższym czasie do konsultacji społecznej przez zainteresowane podmioty gospodarcze.

Skutkiem przyjętych w dyrektywie rozwiązań będzie obowiązywanie do dnia 20 lipca 2009 r. w systemie prawnym równoległe dwóch reżimów odnośnie kompatybilności elektromagnetycznej: ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej oraz rozporządzenia, a tym samym możliwość dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej oraz urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami, o których mowa w art. 153 ust. 1 pkt 3 - a więc dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia, w sposób określony w rozporządzeniu z dnia 29 grudnia 2005 r. ze zm. albo w sposób określony w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej, z tym że od dnia 20 lipca 2009 r. będą mogły być wprowadzane do obrotu lub oddane do użytku tylko te urządzenia, do których zastosowane będą przepisy ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Takie rozwiązanie zapewni w okresie dwóch najbliższych lat wprowadzanie do obrotu lub oddawanie do użytku urządzeń, których ocena zgodności będzie przeprowadzona według dotychczasowych przepisów lub według przepisów ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. Do dnia 20 lipca 2009 r. wybór sposobu postępowania w kwestii potwierdzenia zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami należy do producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projektowane rozporządzenie dotyczy działalności:

- producentów urządzeń elektronicznych i elektrycznych, oraz innych urządzeń zawierających podzespoły elektroniczne i elektryczne,
- upoważnionych przedstawicieli producentów lub importerów urządzeń elektronicznych i elektrycznych, które podlegają dyrektywie 2004/108/WE (dyrektywie EMC),
- jednostek notyfikowanych w zakresie dyrektywy EMC,
- organów nadzoru rynku uczestniczących w systemie kontroli wyrobów w zakresie dyrektywy EMC: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego,
- wszystkich podmiotów zajmujących się oceną zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego. Uchylenie rozporządzenia nie spowoduje konieczności powołania nowych instytucji ani organizacji i nie będzie wymagało zmian organizacyjnych w istniejących organach nadzoru rynku, w związku z czym nie wymaga nakładów finansowych ze strony budżetu.

3. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy zostanie przesłany do organizacji zrzeszających producentów aparatury oraz operatorów telekomunikacyjnych, a także do organizacji skupiających pracodawców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na sytuację na rynku pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wywiera bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wejście w życie rozporządzenia przyczyni się do eliminacji z obrotu urządzeń elektrycznych i elektronicznych nie spełniających zasadniczych wymagań w dziedzinie kompatybilności elektromagnetycznej. Skutkiem oddziaływania rozporządzenia będzie poprawienie parametrów wyrobów elektronicznych i elektrycznych zarówno produkowanych w kraju jak i pochodzących z importu. Wraz z wejściem w życie przepisów rozporządzenia uproszczą się procedury oceny zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami w stosunku do stanu obowiązującego, czego skutkiem może być obniżenie całkowitych kosztów produkcji urządzeń.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innego urządzenia

Na podstawie art. 205 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne, zwane dalej "urządzeniem", używane przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - dla własnych potrzeb,
 - 2) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
 - 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - na czas pobytu,
 - 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu - dla własnych potrzeb,
 - 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - dla własnych potrzeb,
 - 6) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów,
 - 7) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzą w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych - dla własnych potrzeb
- zwane dalej "podmiotami", powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej.

§ 2. W celu eliminacji zakłóceń powodowanych przez urządzenie:

- 1) Minister Obrony Narodowej odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1,
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiednio w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2,

- 3) minister koordynujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pobyt podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 3,
 - 4) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej "Szefem ABW", albo odpowiednio Szef Agencji Wywiadu, zwany dalej "Szefem AW", w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 4,
 - 5) minister właściwy do spraw zagranicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 5 i 6,
 - 6) minister właściwy do spraw finansów publicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 7
- oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej "Prezesem UKE", działają przy pomocy wyznaczonych, podległych im komórek organizacyjnych, zwanych dalej odpowiednio "komórką UKE" lub "komórką wyznaczoną przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW".

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UKE, że urządzenie używane przez którykolwiek z podmiotów powoduje zakłócenia pracy innego urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, kierownik komórki UKE występuje niezwłocznie do kierownika komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW o podjęcie działań w celu eliminacji zakłóceń.

2. W wystąpieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się dane charakteryzujące zakłócenia, a w szczególności:

- 1) nazwę użytkownika, którego urządzenie jest zakłócanie,
 - 2) częstotliwość pracy, współrzędne geograficzne, lokalizację urządzenia, którego praca jest zakłócana, oraz wysokość zainstalowania i ukierunkowanie anten, w przypadku gdy to urządzenie wyposażone jest w system antenowy,
 - 3) datę, czas trwania, częstość występowania oraz objawy techniczne zakłócenia,
 - 4) możliwe do określenia dane o źródle zakłócenia, w tym charakterystyczne znaki, rodzaj modulacji, częstotliwość, natężenie pola elektromagnetycznego oraz czas występowania zakłóceń
- oraz wyznacza się termin usunięcia ich przyczyny, który nie może być dłuższy niż 30 dni.

3. W przypadku braku możliwości eliminacji zakłóceń w terminie, o którym mowa w ust. 2, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW występuje do kierownika komórki UKE z uzasadnionym wnioskiem o jego przedłużenie. Termin ten może zostać przedłużony maksymalnie o kolejne 30 dni.

4. Jeżeli w terminach, o których mowa w ust. 2 i 3, zakłócenia nie zostaną wyeliminowane, Prezes UKE występuje do właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW o podjęcie niezwłocznych działań w celu usunięcia przyczyny zakłóceń.

§ 4. Prezes UKE na wniosek właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW udziela podmiotom niezbędnej pomocy technicznej w określeniu źródła zakłóceń oraz sposobu eliminacji zakłóceń powodowanych przez używane przez nich urządzenie.

§ 5. 1. W przypadku wystąpienia rozbieżności, między komórką UKE a komórką wyznaczoną przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW, dotyczących określenia źródła zakłóceń lub sposobu ich eliminacji, Prezes UKE występuje do właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu ustalenia źródła zakłóceń lub sposobu ich eliminacji.

2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi: kierownik komórki UKE pełniący funkcję przewodniczącego komisji, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW, kierownik podmiotu, w stosunku do którego istnieje przypuszczenie, że używane przez ten podmiot urządzenie powoduje zakłócenia, oraz wyznaczeni przez nich przedstawiciele.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW udziela członkom komisji wszelkich potrzebnych informacji, o ile nie narusza to przepisów o ochronie informacji niejawnych, oraz zapewnia:

- 1) warunki do przeprowadzenia czynności pomiarowych;
 - 2) dostęp do danych technicznych urządzenia oraz do obiektów i pomieszczeń, w których urządzenie to się znajduje, o ile nie narusza to przepisów o ochronie informacji niejawnych.
4. W odniesieniu do urządzeń używanych przez podmioty, o których mowa w § 1 pkt 6, przepis ust. 3 stosuje się, przestrzegając postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.
5. Komisja sporządza protokół swoich czynności podpisany przez członków komisji i przekazuje go Prezesowi UKE.

§ 6. 1. Kierownik komórki UKE niezwłocznie informuje użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana, o podjętych działaniach i wyznaczonym terminie eliminacji zakłóceń.

2. Kierownik komórki UKE, na wniosek użytkownika urządzenia, którego praca jest zakłócana, informuje go o postępie prac w zakresie eliminacji zakłóceń.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW niezwłocznie zawiadamia kierownika komórki UKE o wyeliminowaniu zakłóceń.

4. Kierownik komórki UKE przekazuje informację, o której mowa w ust. 3, użytkownikowi, którego urządzenie było zakłócanie.

§ 7. 1. Właściwi ministrowie, Szef ABW, Szef AW oraz Prezes UKE wyznaczają komórki do bezpośredniej współpracy przy eliminacji zakłóceń.

2. O wyznaczeniu komórki właściwi ministrowie, Szef ABW oraz Szef AW poinformują niezwłocznie Prezesa UKE.

3. O wyznaczeniu komórki UKE Prezes UKE poinformuje niezwłocznie właściwych ministrów, Szefa ABW oraz Szefa AW.

§ 8. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2007 r.²⁾.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany przywołanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600 i Nr 235, poz. 1700 oraz z 2007 r. Nr....., poz.....

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innej aparatury (Dz. U. Nr 17, poz. 144), które zgodnie z art. 32 ustawy z dnia2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr....., poz.....) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Przedstawione w projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innego urządzenia ma zastąpić obowiązujące aktualnie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innej aparatury (Dz. U. Nr 17, poz. 144). Różnice między przedstawionym projektem, a obowiązującym dotychczas rozporządzeniem sprowadzają się do zmian redakcyjnych wynikających przede wszystkim ze zmian w brzmieniu art. 205 ust. 2 w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne wprowadzonych ustawą z dnia2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr, poz.).

Ustawa o kompatybilności elektromagnetycznej stanowi wdrożenie do polskiego systemu prawnego zapisów dyrektywy 2004/108/WE - *Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG (Dz. U. UE L 390 z 31.12.2004, str. 24)*. Dotychczas regulacje z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej były zawarte w wymienionej już ustawie Prawo telekomunikacyjne oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227). Wspomniane regulacje były oparte na zapisach dyrektywy 89/336/EWG - *Dyrektywa Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. WE L 139 z 23.05.1989, str. 19)*, która traci ważność z dniem 20 lipca 2007 r. zgodnie z art. 14 dyrektywy 2004/108/WE. Regulacje z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej zostały zebrane w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej, która jednocześnie zmienia odpowiednie zapisy w ustawie Prawo telekomunikacyjne, w tym m.in. w art. 205 ust. 2 i 3 dostosowując je do stanu prawnego, jaki zaistnieje z chwilą wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej zmiana przepisu stanowiącego podstawę wydania rozporządzenia pociąga za sobą konieczność wydania nowego rozporządzenia, które zawiera przedstawiony projekt.

Różnice między rozporządzeniem Prezesa RM z dnia 26 stycznia 2005 r. a rozporządzeniem według przedstawionego projektu są natury terminologicznej ze względu na słownictwo wprowadzone w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej.

We wszystkich miejscach tekstu rozporządzenia, gdzie użyty był wyraz „aparatura” w odpowiednich przypadkach, wprowadzono wyraz „urządzenie”.

Pierwsza zmiana dotyczy tytułu, w którym wyraz „aparatura” został zastąpiony przez „urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej” oraz na końcu tytułu wyraz „aparatury” zastąpiono wyrazem „urządzenia”. Tytuł rozporządzenia według projektu brzmi: „Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia..... 2007 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, wytwarzające pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innego urządzenia” (*podkreślenia wprowadzono dla lepszego zobrazowania różnic w stosunku do obowiązującego rozporządzenia*). W § 1 wyraz „aparatura” zastąpiono określeniem „urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej” oraz w dalszej części „zwane dalej urządzeniem” zamiast „zwana dalej aparaturą”. Zgodnie z projektem § 1 brzmi: „Rozporządzenie określa sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że urządzenie w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej wytwarzające pole elektromagnetyczne, zwane dalej „urządzeniem”, używane przez.” – po dwukropku następuje siedem punktów bez żadnych

zmian w stosunku do tekstu rozporządzenia z dnia 26 stycznia 2005 r. Zakończenie § 1 brzmi: „- zwane dalej „podmiotami”, powoduje zakłócenie pracy innego urządzenia, spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej.”.

Zmianę, polegającą na zastąpieniu wyrazu „aparatura” wyrazem „urządzenie” (w odpowiednich przypadkach) wprowadzono w § 2 – zdanie pierwsze, § 3 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i 2, § 4, § 5 ust. 2, ust. 3 pkt 2, ust. 4, § 6 ust. 1, 2 i 4. Ponadto w § 3 w ust. 1 określenie „aparatury spełniającej zasadnicze wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej” zastąpiono określeniem „urządzenia spełniającego zasadnicze wymagania w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej”.

Oprócz wyżej wymienionych zmian w § 2 określenie „Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty” zastąpiono aktualnym określeniem „Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej”, a wprowadzony w tym paragrafie i stosowane dalej skróty „Prezes URTiP” oraz „komórka URTiP” zastąpiono odpowiednio aktualnymi skrótami: „Prezes UKE” i „komórka UKE”. Wymienione zmiany mają miejsce w § 3 – 7. Zmiany te wynikają z ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267, poz. 2258).

Ostatnią różnicą między omawianymi rozporządzeniami jest data wejścia w życie projektowanego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów – jest to dzień 20 lipca 2007 r. - identyczny z terminem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej określonym w dyrektywie 2004/108/WE.

Przedmiotowy projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych -

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz.1414) projekt zostanie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Transportu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa
Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej**

Na podstawie art. 205 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposoby przeprowadzania przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej "Prezesem", postępowania kontrolnego i pokontrolnego w zakresie przestrzegania przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania zasadniczych wymagań w rozumieniu przepisów o kompatybilności elektromagnetycznej, o których mowa w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej "ustawą".

§ 2. 1. Prezes przeprowadzając postępowanie kontrolne, o którym mowa w § 1, w terminie 14 dni przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej "jednostką kontrolowaną", o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać skrócony, nie mniej jednak niż do 24 godzin.

§ 3. W przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku w jednostce kontrolowanej, uniemożliwiającego przeprowadzenie czynności kontrolnych w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w § 2 ust. 1, Prezes, na wniosek kierownika jednostki kontrolowanej, wyznacza nowy termin kontroli. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. W przypadku niezapewnienia przez kierownika jednostki kontrolowanej warunków do sprawnego przeprowadzenia kontroli Prezes zawiadamia o tym fakcie na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej sprawującego nadzór nad jednostką kontrolowaną, zwanego dalej "kierownikiem jednostki nadzoru".

2. Kierownik jednostki nadzoru, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, informuje na piśmie Prezesa o usunięciu przyczyn uniemożliwiających sprawne przeprowadzenie kontroli.

§ 5. 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego upoważnionej.

2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy czynności kontrolnych przeprowadzanych w sposób zdalny.

§ 6. Decyzje, o których mowa w art. 201-204 ustawy, niezwłocznie po ich wydaniu, doręcza się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki nadzoru.

§ 7. 1. Zabezpieczenia urządzenia radiowego przed dalszym użytkowaniem lub obsługą, o którym mowa w art. 203 ust. 2 ustawy, dokonuje się przez założenie na nim blokady uniemożliwiającej jego uruchomienie.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, nie może powodować utraty przez jednostkę kontrolowaną uprawnień z tytułu gwarancji jakości lub rękojmi za wady urządzenia.

§ 8. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 204 ust. 1 pkt 4 ustawy, badanie techniczne czasowo zajętego urządzenia prowadzi się w siedzibie komórki organizacyjnej Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej "UKE", spełniającej warunki techniczne do przeprowadzenia tego badania.

2. Jeżeli przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe w miejscu zainstalowania urządzenia, urządzenie to podlega zabezpieczeniu. Przepis § 7 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Z czynności zajęcia urządzenia pracownik UKE sporządza protokół czasowego zajęcia urządzenia, zwany dalej "protokołem".

2. W protokole zamieszcza się w szczególności:

- 1) oznaczenie, adres, siedzibę jednostki kontrolowanej użytkującej czasowo zajęte urządzenie, zwanej dalej "jednostką użytkującą urządzenie", oraz imię i nazwisko kierownika tej jednostki;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika UKE upoważnionego do czasowego zajęcia urządzenia;
- 3) określenie decyzji, na podstawie której dokonywane jest czasowe zajęcie urządzenia;
- 4) datę dokonania czasowego zajęcia urządzenia;
- 5) oznaczenie, adres i siedzibę komórki organizacyjnej UKE, w której przeprowadza się badanie, o którym mowa w § 8 ust. 1, lub wzmiankę o zabezpieczeniu czasowo zajętego urządzenia;
- 6) omówienie dokonanych w protokole poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 7) podpisy pracownika UKE i kierownika jednostki użytkującej urządzenie oraz miejsce i datę podpisania protokołu;
- 8) parafy pracownika UKE i kierownika jednostki użytkującej urządzenie na każdej stronie protokołu;
- 9) wzmiankę o doręczeniu egzemplarza protokołu kierownikowi jednostki użytkującej urządzenie.

3. Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla jednostki użytkującej urządzenie, a drugi dla komórki organizacyjnej UKE, której pracownik dokonał czasowego zajęcia urządzenia.

§ 10. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 lipca 2007 r.³⁾

MINISTER TRANSPORTU

- 1) Minister Transportu kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131, poz. 923).
- 2) Zmiany przywołanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600 i Nr 235, poz. 1700 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...
- 3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej (Dz. U. Nr 34, poz. 310), które zgodnie z art. 32 ustawy z dnia2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr, poz....) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt rozporządzenia Ministra Transportu w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej ma zastąpić obowiązujące aktualnie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie sposobu przeprowadzania postępowania kontrolnego i pokontrolnego przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej (Dz. U. Nr 34, poz. 310). Różnice między przedstawionym projektem, a obowiązującym dotychczas rozporządzeniem sprowadzają się do zmian redakcyjnych wynikających przede wszystkim ze zmian w tekście art. 205 ust. 3 w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne wprowadzonych ustawą z dnia2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. Nr, poz.).

Ustawa o kompatybilności elektromagnetycznej stanowi wdrożenie do polskiego systemu prawnego zapisów dyrektywy 2004/108/WE - *Dyrektywa 2004/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej oraz uchylająca dyrektywę 89/336/EWG (Dz. U. UE L 390 z 31.12.2004., str. 24)*. Dotychczas regulacje z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej były zawarte w wymienionej już ustawie Prawo telekomunikacyjne oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie dokonywania oceny zgodności aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej oraz sposobu jej oznakowania (Dz. U. Nr 265, poz. 2227). Wspomniane regulacje były oparte na zapisach dyrektywy 89/336/EWG - *Dyrektywa Rady z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. WE L 139 z 23.05.1989, str. 19)*, która traci ważność z dniem 20 lipca 2007 r. zgodnie z art. 14 dyrektywy 2004/108/WE. Regulacje z zakresu kompatybilności elektromagnetycznej zostały zebrane w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej, która jednocześnie zmienia odpowiednie zapisy w ustawie Prawo telekomunikacyjne, w tym m.in. w art. 205 ust. 2 i 3 dostosowując je do stanu prawnego, jaki zaistnieje z chwilą wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej.

Różnice między rozporządzeniem Ministra Transportu według przedstawionego projektu a rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 11 lutego 2005 r. są natury terminologicznej ze względu na słownictwo wprowadzone w ustawie o kompatybilności elektromagnetycznej.

We wszystkich miejscach tekstu rozporządzenia, gdzie użyty był wyraz „aparatura” w odpowiednich przypadkach, wprowadzono wyraz „urządzenie”. Są to zmiany w § 8 ust. 1, w § 9 w ust. 1, w ust. 2 pkt 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 oraz w ust. 3.

Ponadto w § 1 określenie „Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty” zastąpiono aktualnym określeniem „Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej”, a stosowany w § 8 ust. 1, w § 9 ust. 1 pkt 2, 5, 7, 8 oraz w ust. 3 skrót „URTiP” zastąpiono aktualnym skrótem „UKE”. Zmiany te wynikają z ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267, poz. 2258).

Ostatnią różnicą między omawianymi rozporządzeniami jest data wejścia w życie projektowanego rozporządzenia Ministra Transportu – jest to dzień 20 lipca 2007 r. identyczny z terminem wejścia w życie ustawy o kompatybilności elektromagnetycznej określonym w dyrektywie 2004/108/WE.

Przedmiotowy projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz.1414) projekt zostanie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Transportu.

Przedmiotowy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.